

ΕΡΩΤΗΣΗ

Ιωάννης Λαγός

Βουλευτής Β' Πειραιώς

ΠΡΟΣ: Υπουργείο Εξωτερικών

ΘΕΜΑ: Ίμβρος-Τένεδος & συνθήκη Λωζάνης

Βάσει της συνθήκης της Λωζάνης η προστασία της ελληνικής μειονότητας στην Κωνσταντινούπολη, την Ίμβρο & την Τένεδο ήταν & συνεχίζει να είναι διεθνής υποχρέωση της Τουρκίας, παρά τη συστηματική παραβίασή της. Μάλιστα, είναι πρόβλεψη & των κριτηρίων της Κοπεγχάγης, που θα πρέπει να προσαρμοσθεί η Τουρκία αν επιθυμεί να ενταχθεί στην ΕΕ. Όμως, σε όλες τις ετήσιες Εκθέσεις Προόδου για την Τουρκία, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επισημαίνει πως η Τουρκία δεν έχει κάνει το παραμικρό σε αυτή την κατεύθυνση. Όμως είναι γνωστό πως σύμφωνα με το άρθρο 14 της Συνθήκης της Λωζάνης, τα νησιά του Αιγαίου Ίμβρος & Τένεδος περιήλθαν στην Τουρκία & είχε προβλεφθεί η θέσπιση καθεστώτος τοπικής αυτονομίας & αυτοδιοίκησης, ως παροχή εγγυήσεων στον γηγενή μη μουσουλμανικό πληθυσμό. Όμως οι προβλέψεις του άρθρου αυτού ουδέποτε εφαρμόστηκαν & η Τουρκία υπέχει σαφώς διεθνή ευθύνη γι' αυτό & πέραν αυτών, το 1964 το τουρκικό κράτος απαγόρευσε & τη διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας (ως μέρος της μειονοτικής εκπαίδευσης), με αποτέλεσμα ο κύριος όγκος των μαθητών να μεταναστεύσει στην Κωνσταντινούπολη ή στην Ελλάδα. Τα μέτρα αυτά είχαν ως αποτέλεσμα τη δραματική μείωση του πληθυσμού της ελληνικής

μειονότητας στα δύο νησιά & από 7.500 άτομα το 1960, ο πληθυσμός & στα δύο νησιά ανέρχεται σήμερα σε 300 περίπου Έλληνες μόνιμους κατοίκους. Οι Έλληνες αυτοί, βρίσκονται αντιμέτωποι με πολλά ακόμη προβλήματα, συναφή, κυρίως, με τις ατομικές & κοινοτικές-βακουφικές περιουσίες που οι τουρκικές Αρχές δεν αναγνωρίζουν την κυριότητα των ιδρυμάτων της μειονότητας επί πολλών ακινήτων, ναών & παρεκκλησίων. Μάλιστα με το πρόσχημα, της κατάρτισης του νέου κτηματολογίου, την ανακήρυξη μεγάλων περιοχών ως διατηρητέων πολιτιστικών ή φυσικών μνημείων, την απαλλοτρίωση, καθώς & τη μη αναγνώριση παλαιών τίτλων κυριότητας, πολλά ακίνητα, ακόμη & ναοί, περιήλθαν στο Τουρκικό Δημόσιο. Εν συνεχεία δε, μέρος αυτών εκποιήθηκε σε εποίκους προερχόμενους από την ενδοχώρα. Η Κοινότητα Τενέδου (Βακούφι Κοίμησης Θεοτόκου) προσέφυγε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για την κατοχύρωση της περιουσίας της. Στην εν προκειμένω απόφασή του το Ε.Δ.Δ.Α. δικάωσε το Βακούφι της Τενέδου, ζητώντας, μάλιστα, για τρία εκ των ακινήτων λατρευτικού χαρακτήρα (ναός, νεκροταφείο), την επιστροφή τους στους νόμιμους ιδιοκτήτες τους, χωρίς να προσφέρει στο τουρκικό κράτος την εναλλακτική επιλογή της αποζημίωσης. Πέραν αυτών, σημαντική καμπή σημαντικό στοιχείο υπεράσπισης των εκεί Ελλήνων αποτελεί & το γεγονός της έκθεσης του Ελβετού Βουλευτή, μέλους της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης, κ. Gross, έκθεση που ανέδειξε το

μεγάλο αυτό ζήτημα που όμως εξ αιτίας της αδράνειας των Ελληνικών κυβερνήσεων παρέμεινε στη σκιά. Το δε ψήφισμα που υιοθετήθηκε από την Ολομέλεια (27 Ιουνίου 2008) & συνοδεύει την έκθεση, συνδυάζει τις συστάσεις προς την Τουρκία (μέτρα που θα λύνουν τα προβλήματα του παρελθόντος, δηλ. τα περιουσιακά, τα εκπαιδευτικά & αυτά της ανάδειξης των ιδιαίτερων πολιτισμικών χαρακτηριστικών των δύο νησιών) με την προτροπή της αναζήτησης λύσεων που θα επέτρεπαν στο μέλλον την αρμονική συνύπαρξη Χριστιανών & Μουσουλμάνων στην Ίμβρο & την Τένεδο, σε συνδυασμό με τη δημιουργία συνθηκών επιστροφής των Ιμβριών & Τενεδίων Ελλήνων της διασποράς, ανεξάρτητα αν αυτοί έχουν ή όχι την τουρκική υπηκοότητα.

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός :

Για ποιο συγκεκριμένο λόγο η Ελληνική κυβέρνηση παρά τις εξόφθαλμα προκλητικές κινήσεις της Τουρκίας που αναμφισβήτητα τορπιλίζουν το πνεύμα της καλής γειτονίας το οποίο πρέπει να διαθέτουν «συμμαχικές» κυβερνήσεις δεν διεκδικεί αυτά που δικαιούται βάσει των συνθηκών που έχει συνυπογράψει με την Τουρκία για Ίμβρο & Τένεδο ;

Αθήνα, 01/12/2016

Ο ερωτών Βουλευτής

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ

Βουλευτής Β' Πειραιώς